

Con perdón del señor alcalde

La moderación de lenguaje y la mesura de forma que son de alabar en las declaraciones del señor Lloret acerca del pleito capitalístico de nuestro puerto, no bastan a cubrir la endeblez de la argumentación ni los que he de creer errores de concepto y de apreciación, porque ni hipotéticamente quiero admitir en nuestra primera autoridad local es- timulos pecaminosos de partidismo ni de pasión política.

Al señor Lloret parece contrariarle que se le asigne un gran radio de acción a nuestro puerto. Diríase que su ilusión se cifra en empujarlo hasta que quepa en un modesto negociado de su Ayuntamiento, libre y a cubierto de toda fiscalización que no fuese, a lo sumo, la de la Generalidad de Cataluña.

Yo no me explico como ningún tarraconense puede apetecer la municipalización de un puerto como el nuestro. Comprendería que nuestro Ayuntamiento aspirase a municipalizar, por ejemplo, la playa del Milagro; y aun que el de Reus abrigase designios parecidos respecto a Salou. Pero ni yo ni nadie podría hoy concebir que los reusenses siguiesen tercios en su pretérita obsesión de tener en Salou, o en un brazo de mar artificial, un puerto para su uso particular; como si dijésemos un puerto municipalizado.

Para los reusenses de hoy su puerto es el de Tarragona. No vayamos a ser nosotros menos razonables y comprensivos y, en consecuencia, alegrémonos de que nuestros vecinos se sirvan de nuestro puerto, se aficionen a él, se encariñen con él, lo tegan como cosa propia y se dispongan a contribuir a su engrandecimiento y esplendor. En justa correspondencia, incluso en provecho nuestro, ¿no será equitativo y conveniente dar a los reusenses activa intervención en el organismo que rija nuestro puerto?

Lo que se diga de Reus puede fácilmente aplicarse a Valls, a Lérida, a Villafranca y, en general, a todas aquellas ciudades y comarcas que, pudiendo servirse con ventaja mutua de nuestro puerto, no tengan intereses contrapuestos a los nuestros.

¿Habrá que variar de criterio respecto a las ciudades y comarcas que se encuentran en el mismo caso que aquellas, pero fuera de los límites de Cataluña? ¿Porqué ni para qué? Cuanto mayor sea la zona interesada en el disfrute y en el gobierno de nuestro puerto, tanto mas brillante será el porvenir de éste y por ende, el de la ciudad.

¿Qué las cercancias de esta procedencia sólo representan un 20 por 100 del movimiento total del puerto? No es tan poco; pero además está abocado a crecer en proporciones ilimitadas, ya que precisamente es en la cuenca del Ebro donde mayor extensión hay de terrenos susceptibles de convertirse de páramos desiertos y estériles en riquísimo regadio.

¿Qué tales o cuales vías de comunicación nos desfavorecen? Ciertamente, pero no irreparable. Lo esencial es que la inmensa mayoría de las vías de comunicación han seguido siempre y en todas partes el curso de los ríos, y por lo tanto, si los actuales ferrocarriles y carreteras están mal trazados o son insuficientes, pueden construirse otros, con tanta más facilidad cuanto mayor sea el número de pueblos en ellos interesados.

Lo que no se comprende es el prurito de reducir y regatear este número. Lo que no se explica es la actitud de desgana y de desdén frente a las zonas agrícolas, de intereses idénticos a los nuestros, para echarse en brazos de las que, principalmente industriales, han de tender por ley natural a proteger sus manufacturas, aunque suframos las consecuencias los agricultores. Lo que no se concibe es la resistencia a admitir en la administración del puerto el concurso de elementos por el solo hecho de no ser catalanes, que no tienen intereses contrapuestos a los nuestros, y mendigar en cambio la intervención de un organismo en el que fatalmente han de predominar criterios proteccionistas con respecto al puerto de Barcelona, nuestro principal y más temible competidor. Lo que no se compagina es la defensa platónica de nuestro puerto con una política que, ofendiendo sentimientos y suscitando recelos nos hace a los catalanes odiosos en el resto de España.

Porque — no lo dude el señor Lloret — esta desviación de mercancías zaragozanas que, en lugar de seguir la corriente del Ebro, se lanzan campo a traviesa en busca del litoral valenciano, obedece en no pequeña escala a la causa últimamente mencionada. ¿Es posible que desconozca el señor Lloret la acogida fría, cuando no ceñuda, de que son objeto los comisinistas catalanes? ¿No ha visto ninguna carta de las que a diario reciben nuestros negociantes, anunciándoles la baja, por motivos sentimentales, de antiguos clientes suyos? ¿Y no le dice nada todo ello a un hombre tan sagaz y tan avisado como es el señor Lloret?

Si lo reflexiona a tiempo; si no desdén oír la voz leal del adversario, yo estoy seguro que el señor Lloret esquivará la enorme responsabilidad de vender la primogenitura que para Tarragona supone la posesión de un gran puerto español, hasta hoy largamente subvencionado por el gobierno central, por lo que vale muchísimo menos que un plato de lentejas; por el desairado papel de comparsas de quienes no nos lo han de pagar ni agradecer.

JOAQUIN DE QUEROL.

NOTICIARIO BREVE

El Sultán de Marruecos rinde homenaje ante el cadáver de Lyautey.

--Todavía no ha dado Austria el placet para el nombramiento de Ven Papen.

--En un ambiente de gran recogimiento se ha verificado el entierro de Dollfuss.

--Se temen incidentes por el nerviosismo reinante.

--El Gobierno austriaco continúa serenamente la política de Dollfuss.

--"Luz" diario de la República y que por consiguiente debe estar bien enterado dice que en tres años no se ha hecho otra cosa que sembrar odios en el campo.

--Dice "Informaciones" que el partido creado por Sánchez Román nació muerto.

--Ante el subsecretario de la Presidencia señor Buixareu, se levantó acta de la existencia de prisioneros españoles en Africa.

--El Ayuntamiento de Bilbao acuerda rebajar en veinte céntimos por kilo el precio de la carne.

--Al entierro del capitán Gomez Acebo, víctima de los malos tratos de la policía de la Generalidad asistieron Batet y todos los generales de Barcelona.

El Reglament i la Llei de Conreus

Des del 28 d'aquest mes, hi ha deu dies de temps hàbil per a acudir a la informació pública oberta per la Generalitat de Catalunya, per a la presentació d'esmenes al Reglament de Conreus.

La Llei és nul·la i el Reglament també. Amb reclamacions o sense, així ho han d'apreciar els Tribunals de Justícia i així ho haurà d'estimar, al seu dia, la representació de l'Estat, si no es resigna a consentir aberracions jurídiques inaudites.

No obstant, és convenientíssim que els particulars afectats i d'una manera especial, les entitats agrícoles, aprofitant l'avinentsa de la informació, presentin, a la Generalitat, quedant-se'n un exemplar duplicat, escrits propugnant, no esmenes al Reglament que es proposa, sinó la votació d'una Llei i un Reglament nous que, dintre les atribucions que la Constitució i l'Estatut, interpretats per la sentència del Tribunal de Garanties, confereixen al Parlament català, restaurin al camp l'harmonia tan greument subvertida aquests últims temps.

L'article que dies enrera vaig publicar en aquest diari comentant el text del Reglament, facilitat pel senyor conseller de Justícia i Dret, assolí bona acollida a les nostres comarques, segons per distints conductes se m'ha fet saber, encoratjant-me a prosseguir el la campanya. Afortunadament el silenci i la inacció inexplicables de que em lamentava, sembla que es rompen i que cada u anirà ocupant el seu lloc. Ho celebraria de tot cor, perquè el meu propòsit no fou altre que el d'estimular. Però si fes falta, insistiria tant com fos precis, des d'aquesta o una altra tribuna, amb un esforç no per modest menys decidit i enèrgic, a defensar la propietat agrícola catalana que està sofrint el martiri de Sant Sebastià.

Demà serà lliurat al Sr. President de la Generalitat un document firmat pel diputat a Corts per aquesta Circumscripció Sr. Josep Mullerat que pel seu contingut, la seva orientació, i el seu to, podria servir de model als qui, davant d'un problema vital com aquest, no vulguin, amb llur abstenció suïcida, proporcionar a l'Esquerra un argument, davant el tímid i credul Govern del Sr. Samper.

PERE DEL TARRÓS.

Protesta del diputat En Josep Mullerat contra el Reglament de la Llei de Conreus

Honorable Senyor:

Josep Mullerat Soldevila, propietari i Diputat a Corts per la Circumscripció de Tarragona, obtingut a un imperatiu de la pròpia consciència i després de consultar l'opinió dels meus electors, que està del tot conforme amb la meua, he d'expressar-vos, aprofitant l'avinentsa de la informació pública que s'ha obert, les següents observacions al Reglament de la Llei de Conreus, publicat al Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya corresponent al dia 28 del mes en curs.

I.—Havent declarat el Tribunal de Garanties Constitucionals, en sentència del 8 de Juny últim, inserida a la Gasetta de Madrid de 12 del mateix mes, que el Parlament de la Regió Autònoma Catalana no és competent per a dictar la Llei sobre Contractes de Conreu de l'11 d'Abril de 1934 i que, per tant, queda nul·la aquella llei i els actes d'execució de la mateixa, sembla evident, en bona lògica, que és també nul·la la llei de 14 de Juny prop-passat, idèntica a la que fou objecte del recurs. I devé obvia la consideració de que un Reglament que ha de tenir i té com a finalitat natural, la de contenir les normes d'aplicació de les disposicions substantives de la llei, ha de néixer afectat del mateix vici radical d'aquesta.

II.—Els catalans hem de voler que l'Autonomia actui dintre l'àrea que li senyalen la Constitució i l'Estatut. Es aspiració nostra que l'àrea s'ampliï, però en tant no ho estigui hem de resignar-nos a no depassar els límits de la legalitat

establerta. I aquests límits els ha definit el Tribunal de Garanties, organisme creat precisament per funcions d'aquest caràcter, com sap V. E. que va votar la seva creació. Si suplantem el respecte a les declaracions de la Sentència, encertades o no, per les interpretacions nostres, posarem en perill greu la subsistència de l'Autonomia que hem conquerit.

III.—Encara que l'esmentada Sentència no fos com és definitiva i que el seu contingut no tingués com té valor de cosa jutjada; i encara que capigués reglamentar una llei nul·la i existís una fórmula viable de corregir en el Reglament els defectes o extralimitacions de la llei, seria desaconsellable emprar aquest procediment perquè així com la llei necessita els vots d'un Parlament, amb una majoria suficient, i gaudeix, per aquesta raó, de certes fermances, un Reglament es pot variar a caprici dels Governos, i les reformes amb que avui la gent pogués transigir, en un esforç de concòrdia i sacrifici, qualsvol dia podrien tornar a ésser suprimides, alterades o agreujades. Mantinguda la substantivitat de la llei, el Reglament tendria sempre a acomodar-s'hi.

IV.—La millor, més clara i més senzilla de les solucions—i jo crec que la única—és elaborar i aprovar una llei de Conreus nova, que aprofités tot el que no hagués estat anul·lat de la anterior, omplint les llacunes que hi quedessin, amb un ampli criteri d'harmonització dels interessos de conreadors i propietaris en profit de la pau i prosperitat de l'agricultura catalana. Si fos així i el Reglament ofe-

rís seguretat de que en l'aplicació de la llei hi hauria imparcialitat i Justícia, estic segur que els propietaris acceptarien sense protesta les prudentes innovacions que s'encaminessin d'una millor remuneració de l'element treball.

V.—No veig possibilitat, repetixo, de que un Reglament resolgui el problema de complir el fall del Tribunal de Garanties sense modificar la llei. Però adhuc que la possibilitat existís, el Reglament no podria de cap manera mantenir-se amb el text que ha publicat el Butlletí, perquè lluny d'esmenar o limar els defectes puntualitzats en la Sentència, els recalca i alguns els fa més violents, com per exemple, el títol V que conté una sèrie de disposicions molt més dures per al propietari del que ho eren a la llei, malgrat que la Sentència va marcar aquesta part com una de les inadmissibles.

Esmenes mínimes que en tot cas s'haurien d'introduir a la Llei i al Reglament.

A) Suprimir l'expropiació forçosa pel propietari de les finques que vulgui adquirir el conreador. La Sentència categòricament nega competència al Parlament català per establir aquesta venda coactiva. Donguin-se facilitats en forma de franquícies de drets reals, de timbre d'utilitats sobre els interessos del preu aplaçat, eximeixis de pagar la contribució territorial durant els plaços d'amortització, quan els propietaris lliurement traspassin a favor dels que portin la terra; però l'expropiació sense consentiment lliure no es pot man-

tenir sense infringir obertament la Sentència del Tribunal de Garanties, l'Estatut, la Constitució i el Dret Civil Català.

El Reglament ha extremat encara la ja de si estrimant innovació de l'enajenació forçosa per al propietari, amb dues normes gravíssimes, i són: la de l'article 51 i la de l'article 53. Segons l'article 51 l'arrendatari o sotsarrendatari que fessin ús del dret d'adquisició no respondrien de les hipoteques i demés gravàmens que pesessin damunt la finca més que fins a la xifra del preu valorat per acord de les parts o per tassació de la Junta Arbitral. Si venedor i comprador es confabulessin en atribuir a la finca un preu baix, que no cobris el total de responsabilitats a que la terra estés afectada, es burlarien amb la major facilitat dels drets dels creditors hipotecaris, perquè el Reglament diu que d'aquell tipus en amunt quedarien cancelades les càrregues. I si els creditors conservessin, ademés de l'acció hipotecària l'acció personal per l'excedent, a exercir entre l'antic propietari, aquest estaria subjecte a que la Junta Arbitral amb tot i prendre-li la finca li deixés pendent un deute que aquella cobria folgadamente.

L'article 53 disposa que el propietari que ha venut forçosament les finques no pot rescindir la venda mentre no li deguin, com a mínim dues anualitats, (dos anys sense cobrar amortització, fruits ni interessos) i no considerant-ho prou fort encara arribat aquest cas el propietari no adquireix automàticament el dret de rescindir sino que ha d'acudir, mitjançant instància, a la Junta Arbitral, "la qual decidirà l'existència o inexistència de la manca de pagament". Quan s'ha vist l'actuació de les Comissions Arbitrals que fins ara actuaven, tan refractàries a declarar que hi havia falta de pagament àchuc en casos claríssims de no haver pagat l'arrendatari ni en diner ni en espècie, quin propietari podria tenir confiança de cobrar els plaços del preu de venda de les terres quan aquestes estessin ja a mans no d'un simple conreuador sino d'un home que guardés a la seva calaixera una escriptura firmada al seu favor i que sapigués que abans de desposseir-lo era necessària la declaració d'una Junta que en la més desfavorable de les hipòtesis, esgotaria abans tots els camins de procurar-li facilitats.

B) I parlant de les Juntes Arbitrals, amb elles el Parlament català crearia una jurisdicció que s'ha reservat expressament l'Estat per a tota Espanya. No ignora V. E. que malgrat existir al costat del Dret civil comú el Dret civil foral de les regions, es regeixen totes per una sola llei d'Enjudiciament civil per unes mateixes regles de procediment i per Tribunals uniformes. La secció de la llei de Conreus que versa sobre les Juntes Arbitrals coincideixen en que devia anul·lar-se els vocals del Tribunal de Garanties que votaren el dictamen de majoria, convertit en Sentència i els que formularen vot particular a la mateixa.

Podria admitre's, en principi, que les diferències que sorgissin entre conreuadors i propietaris en matèria de compliment o incompliment

i revisions de contractes es tractessin de resoldre en un acte presidit pel Jutge municipal, al que acudissin les parts acompanyades cada una d'un home bo per elles escollit. Si es produís avenença l'acta firmada tindria valor executori, però en cas de no conciliar-se les parts, la qüestió hauria de portar-se als Tribunals ordinaris, únics que podrien dictar resolucions.

C) Suprimides de la Llei i del Reglament les vendes forçoses, excusat és dir que haurien de desaparèixer també les anotacions preventives de l'escriptura a que fan referència el paràgraf segon de l'article 48 de la Llei i l'article 53 del Reglament sens perjudici que els contractants inscrivissin les condicions i garanties que tinguessin a bé, si, per mutual conveni, atorgaven la transmissió de domini.

D) I, per acabar, caldria treure del Reglament i de la Llei l'acollida que s'hi dona a la nomenada Llei petita o Llei de Conflictes del Camp i als Decrets referents als mateixos, establint que mentre una revisió no fos aprovada per sentència ferma haguessin de complir-se exactament els contractes. I si es donava lloc a la revisió l'efecte retroactiu d'aquesta no podria anar més enllà que des de la data de la primera o més antiga demanda de revisió que hagués formulat el conreuador, en cas de no haver-se aquesta resolt desfavorablement.

Si la Generalitat vol mantenir la llei de Conreus anul·lada i dona vigència al Reglament, molt em temo que els resultats siguin desastrosos. Per de prompte ni la llei anul·lada, ni la còpia d'aquesta, revotada el dia 14 de Juny, ni el Reglament exposat a pública informació no els podríem considerar obligatoris ni vàlids, ni podríem acatar els laudat o resolucions que es dictessin en llur execució.

En canvi si el Parlament català votava i aprovava una Llei i un Reglament de Conreus en el sentit que indiquen les precedents observacions, resoldria sense claudicació, i amb plena dignitat, la delicada situació pendent entre la Generalitat i els Poders de l'Estat central. Produiria el doble i inapreciable guany de la pau exterior i la pau interior.

Digneu-vos Honorable Sr. President donar bona acollida a aquest escrit inspirat en el més pur patriotisme i que interpreta el sentir d'un gran sector de l'Agricultura catalana.

Tarragona, 30 de Juliol de 1934.

Josep Mullerat Soldevila.

Honorable Senyor President de la Generalitat de Catalunya.

Antonio Segú

COBREDORE DE

FINCAS

RENDEN NÚNEX, 21, baixos
Teléfonos 745 R y 745 X
TARRAGONA

BIBLIOGRAFIA

Impresiones de «Un viaje inolvidable»

Sin que remitente ni destinatario tuvieran la menor noticia de ello, fué la semana pasada que se cruzaron en el correo los ejemplares de dos distintas ediciones o crónicas del viaje a Tierra Santa que el año pasado realizara la Peregrinación, de que formaba parte el "Gdup Tarraco". El volumen de "Telegrinatge a Roma-Terra Santa" en catalán y editado en Tarragona iba camino de Castilla, cuando desde Piedrahita (Ávila) venía a Tarragona otro volumen escrito en castellano y editado en Madrid con el título que encabeza estas líneas, debido a la pluma de otro peregrino, D. Mariano Sanjuán.

Estamos por decir que ya solo faltaba esta nota final para proclamar una vez más que fué una peregrinación ideal, modélica y ejemplar en todos sentidos, quedando justificado plenamente el título de esta última obra: **Un viaje inolvidable**. De ahí que los componentes de dicha peregrinación, no satisfechos de comunicar incitivamente sus impresiones a los allegados y amistades, se dediquen a manifestarlas por escrito, considerando como un deber de apostulado el hacer participar de la misma a otras muchas personas, especialmente por lo que hace referencia al aspecto religioso de las múltiples visitas que realizaron.

Y esta como obligación de apostolado se pone todavía más de manifiesto al considerar las circunstancias personales del autor de esta obra. Trátase de un militar retirado de graduación, que cuenta la friolera de 68 años. A pesar de su edad— todos los peregrinos lo recordamos con admiración, no dejó un solo acto del programa a realizar, con todo y figurar en el mismo excursiones de regular fatiga y sansancio. Demostró hasta la saciedad que el heroísmo que por motivos patrióticos manifestara durante sus años mozos en las acciones bélicas— actuó en la guerra de Cuba— lo conserva todavía, y lo pone a prueba con mayor ardor si sabe, cuando se trata de acometer empresas de orden espiritual.

Aún diríamos que el señor Sanjuán hizo más que los jóvenes durante aquella larga peregrinación, pues que todos los días fué señalando en sus cuadernos de notas las efemérides de la jornada, que ahora acaba de reunir en un volumen. Y de ahí la especialidad de su libro: la minuciosa descripción del viaje hasta en sus más pequeños detalles, como son las fechas, los kilómetros recorridos, percances por el camino, servicio de los hoteles, emociones recibidas en la visita de monumentos religiosos y profanos, etc. Todo ello hace que resulte una narración vívida, que no se deja de las manos hasta haber agotado todas sus páginas.

Para nosotros, que formamos parte de la Peregrinación, su lectura constituye una renovación de las múltiples emociones recibidas durante el viaje, y una satisfacción más de aquellas que con tanta frecuencia nos proporcionaba con su alegre y amena charla el inolvidable compañero D. Mariano Sanjuán, a quien felicitamos por su acertada y oportuna publicación literaria, al propio tiempo que nos complacemos en reiterar desde estas columnas nuestra amistad y agradecimiento.

EL GRUPO TARRACO

El periódico católico es luz y guía. Sin él no se puede caminar. La sociedad moderna ha acumulado tantos obstáculos en el camino, que no hay medio de salvarlos sin ese consejo leal, experimentado, que, día tras día, sin fatigarse jamás, va señalando los peligros y conoce la profundidad del abismo que abandonan a su periódico... mo. Qué crimen el de los católicos

COMENTARIO

Y ALLEGARAN...

Si no recordamos mal fué en el "Diari" donde se publicó una nota explicativa de los motivos que se oponían a la implantación del servicio de los nuevos autobuses. En ella se decía que el concesionario había hecho todos los esfuerzos posibles para exigir a la casa constructora el cumplimiento del contrato, llegando hasta fijar una indemnización de 200 pesetas cada día que transcurriera sin entregar los coches.

Ha pasado más de un mes y el servicio sigue cada día peor.

Si no fuese porque nos consta la honorabilidad del concesionario diríamos que eso de las 200 pesetas podría ser un truco o una especie de jugada de bolsa sistema Torné.

No culpamos al concesionario. Hace bien en salvar la situación como pueda. A quien culpamos es al Ayuntamiento que víctima de ciertos manejos políticos otorgó la concesión sabiendo o debiendo saber que no podría mintarse el servicio. Es uno de tantos dislates cometidos por los concejales que además de cobrar por su trabajo cuidan de complacer a los amigos políticos en contra de los intereses de la ciudad. Si un Ayuntamiento de derecha hubiese tolerado tamaña burla, las izquierdas y el "Diari de Tarragona" en su nombre habrían agotado su léxico tan abundante en denuestos e insultos contra la autoridad municipal.

Pero ahora se trata de una obra de las izquierdas, de favorecer a los amigos, de sostener ciertos compromisos y nada es digno de censura ni nadie tiene derecho a enfrentarse contra el Ayuntamiento si no quiere sentar plaza de indeseable por lo menos.

"Diari de Tarragona", que tanto habla de turismo y de las comodidades de la ciudad y de las bellezas de las playas debiera empezar por exigir que los servicios de autobuses estuviesen bien atendidos.

Pero no lo hará?

Entretanto esperemos sentados a que lleguen los famosos autobuses.

FIJATE, LECTOR

...en que antes pegaba la policía según decían los izquierdistas, y ahora también;

...en que si no que lo diga la policía de la Generalidad de Barcelona, y aquel capitán fallecido.

...en que el concesionario de los autobuses ha percibido a razón de 200 pesetas por día por incumplimiento del contrato con la casa constructora, unas 6.000 pesetas.

...en que una de dos, o el concesionario se burla de nosotros haciéndonos creer que existe ese contrato que no se cumple, o si se cumple es un negocio.

...en que no sé qué llegará antes, si las cuentas de la Generalidad o los autobuses de Tarragona.

...en que exceden de 407 los resopones que se han consumido en la Comisaría de la Generalidad en defensa de Cataluña;

...en que con razón dijo Cambó que la autonomía era cara;

...en que el Sr. Pujol y Font decía hace poco ante una Peña de correccionarios suyos que lo que le preocupaba era el adecentamiento de la política;

...en que afortunadamente para él no lo oyó Dencás;

Foc, robatori i atracament

NOVA MODALITAT D'ASSEGURANÇA COMBINADA AMB UNA SOLA POLIÇA

Amb 9'40 Ptes. A L'ANY POT ASSEGURAR-SE:

4.000 ptes. de mobles, miralls, cristalleria, rellotges, objectes de plata, robes, llibres, provisions de casa, efectes de cuina, etc., etc.

400 ptes. de joies.

40 ptes. en metàl·lic, bitllets de Banc o valors.

INCLUITS ELS IMPOSTOS

Amb 19'95 Ptes a l'any:

10.000 ptes. de mobles, miralls, plata, etc., etc.

1.000 ptes. en joies.

100 ptes. en metàl·lic, bitllets de Banc o valors.

INCLUITS ELS IMPOSTOS

Amb 59'05 Ptes

25.000 ptes en mobles, miralls, objecte de plata, etc., etc.

4.500 ptes en joies.

250 ptes en metàl·lic, bitllets de Banco o valors.

INCLUITS ELS IMPOSTOS

ASSEGURANÇA MODERNA QUE OFEREIX

LA PREVISIÓN NACIONAL

(filial de LA CATALANA)

Comissionat principal a la Prov. de Tarragona

S. VALLVÉ - S. Miquel, 12

TALLER D'ENCUADERNACIONES

Llibres ratllats

Mostruaris - Relleus

Treballs de luxe

Marcel·lí Ollé Carreras

Comte de Rius, 3

TARRAGONA

DEPORTIVAS

Natació

L'ACTUACIO DEL TARRAGONI JOAQUIM RICOMA, ALS CAMPIO-NATS D'ESPANYA A BARCELONA

Oportunament informaren sobre l'estada del nadador tarragoní a Barcelona durant la passada setmana, cridat pels federatius catalans per tal de que s'entrenés a la piscina de l'estadi de Montjuïc.

Doncs bé. Dissabte per la vetlla i en la prova dels 1.500 metres lliures, corresponent a la primera jornada dels dits Campionats, en Ricomà, hi obtingué un esplèndid segon lloc.

Heus ací lo que fou la classificació tècnica de dita prova:

1. Cuñat (Cast.lla), 23' 6-10.
2. Ricomà (Catalunya), 24' 7" 6-10.
3. Gómez Acebo (Castella), 24' 20" 7-10.
4. Olmos (Catalunya), 24' 23".
5. Servera (Bale ars), 25' 27".
6. Recasens (Andalucia), 26' 9" 8-10.
7. Ballester (València), 27' 17" 4-10.

CAMPEONATOS DE ESPAÑA LOS 2.000 METROS MAR LIBRE

La última prueba del programa representativos de Cataluña y Castilla los Campeonatos de España, los 2.000 metros mar libre, prueba esperada con verdadero interés dada la escasa diferencia de puntuación existente entre los equipos re-

presentativos de Cataluña y Castilla, a pesar de estar anunciada para las cinco de la tarde, en el momento de cerrar esta edición aun no ha comenzado.

Hem pot doncs constatar que apart d'en Cunyat, madrileny, que es troba en formidable forma, fou el tarragoní Ricomà qui salva l'honor català.

PUNTUACIO DESPRES DE LA SEGONA JORNADA

Catalunya, 146 punts.
Castella, 145 punts.
Balears, 59 punts.
València, 16 punts.
Andalusia, 1 punt.
Falta solament la puntuació de la prova que es disputà ahir, a les cinc de la tarda, a les cinc de la tarda, a l'Escullera, corresponent a 2.000 metres mar lliure.

ELS INFANTILS DEL REUS DEPORTIU GUAYEN ALS DEL CLUB NAUTIC LOCAL, PER 31 PUNTS A 27

Fou interessant de veure, la lluita que ens ofrenaren els infants del Reus Deportiu i els del Nàutic Local, diumenge per la tarda.

Uns i altres s'esforçaren per a lluir-se i resultat en fou una sèrie de marques dignes de la millor consideració, que fan esperar bones realitats en un pervindre no llunyà.

A continuació donem els resultats tècnics d'aquest matx:

50 metres braça pit

1. Nadal (Nàutic), 42 s. 2/5.
2. Vidal (Reus D.), 44 s.
3. Llop (R. D.), 49 s.

50 metres espatlla

1. Figueres (R. D.), 42 s.
2. Gil (R. D.), 43 s.
3. F. Díez i J. Ripoll, ex-aequo.

5 x 50 metres estils

1. Reus D., amb Figueres, Vidal i Pérez, 2 m. 5 s. 2/5.
2. Reus D., amb Gil, Llop, Escuté, 2 m. 11 s.
3. Nàutic, amb Díez, Nadal i Gascon.

5 x 50 metres lliures

1. Reus D., amb Pérez, Escuté, Gil, Figueres i Vidal, amb 3 m. 11 s. 4/5.
2. Nàutic, amb Gascon, Salomó, Romeu, Sorg i Nadal.
3. Nàutic, amb Moix, F. Díez, Nadal, J. Ripoll i G. Ripoll.

50 metres lliures

1. Perez (R. D.), 33 s. 3/5.

2. Salomó (N), 35 s
3. Escuté (R. D.).

50 metres social

1. O. Sorg (N.) 40 s.
2. E. Romeu (N), 43 s.
3. Moix.

200 metres lliures

1. Nadal I (N.), 3 m. 13 s. ...
2. Nadal II (N), 3 m. ...
3. Aragonés (R. D.). ...

La puntuació final d'aquestes proves donà 31 punts als petits "reusencs" per 27 als nostres.

Devem però remarcar, que dintre els xicotets que abans d'ahir actuaren, la major part d'ells, en particular Nadal que féu uns 200 metres superbs i Sorg que també meda esplèndidament en els 50 socials, mostraren una "qualitat" digna de lloanga. Naturalment que els tarragonins es veieren handicaps, puix que els de la ciutat veïra, disposant de bona piscina procuraran a tothora conservar bon entrenament i fins i tot tenen qui es preocupa de crear-los-hi un estil adequat per tal de que a mida que pugin logrin la seva millor forma.

L'estol d'infantils del Nàutic local, es abundant i valuos, i seria interessantíssim en bé del propi Club, que hom l'anés conservant i cuidant.

Finalitzades les proves es jugà un matx de water polo, i l'organització a càrrec dels "veterans" de la Secció fou perfecte en tots sentits.

Varia

NOVA DIRECTIVA A LA PENYA SPORTIVA CAFE DE TARRAGONA

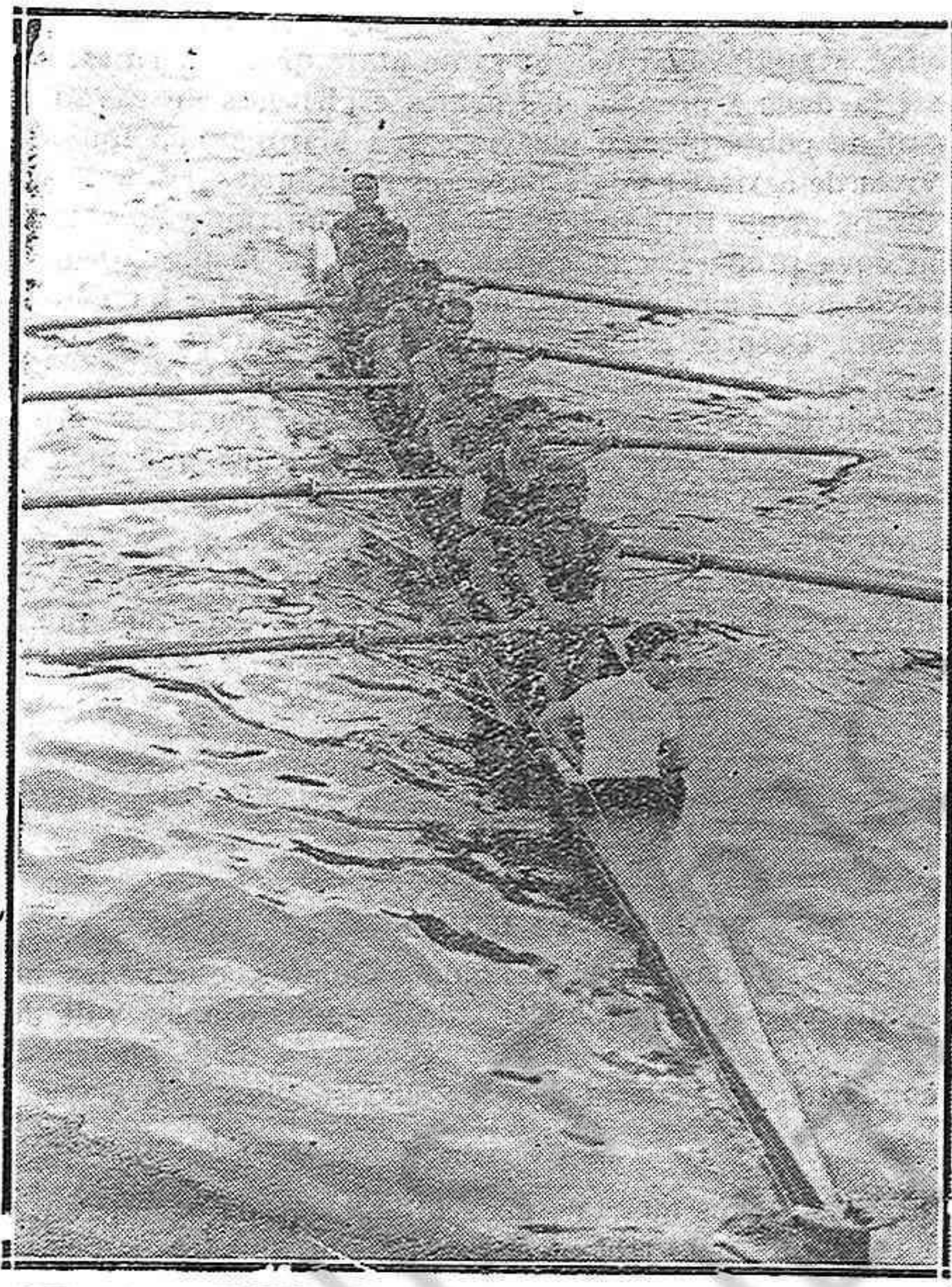
L'Assemblea que es celebrà a l'estatge de la Penya Esportiva Café de Tarragona, el proppassat dia 27 corrent, acordà nomenar la següent Directiva:

President: Ferran Asamà.
Vis-President: Joan Carbó.

Secretari: Antoni Garreta.
Vis-Secretari: Francesc Guerrero
Tresorer: Manuel Llauredó.
Vocals: Manuel Cardona i Bertomeu Darder.
Els desitgem força encert en la seva nova tasca.

Rem

L'outrigger a vuit del Club Nautic, campió de Catalunya i d'Espanya

La nostra plana esportiva, acostumada de cada dimarts, modesta de si, es veu avui honorada amb la fotografia de l'Outrigger a 8, campió de Catalunya i d'Espanya.

Xicotets enormement entusiastes, esportius de soca i arrel, han assolit recentment els nou homes ací retratats, d'una fàcil emocionant per lo brillantíssima i afalagadora per lo contundent, la conquesta per a la nostra aimada Tarragona dels preuats títols dalt smentats.

Ni l'abundant estol de remers barcelonins que s'apleguen en les fileres dels Clubs, Maritim, Mar i Rem, ni el fet d'haver-se corregut els Campionats català i espanyol en el propi port de Barcelona, han sigut enfront els nostres remers raó poderosa que els obligués a sortir-ne vençuts.

La ferma disciplina dels bogadors del Nàutic, i l'impecable conjunt que ofrenen fruit del mes gran sacrifici a profit de l'esport, han fet possible tan notori i decisiu triomf.

Cal ara que a Lucerna, terra suïssa, on dintre pocs dies s'hi disputaran els Campionats d'Europa, l'outrigger a vuit tarragoní que hi acudirà en representació dels colors espanyols palesi un cop més la seva indiscutible valua.

Nosaltres hem confiat sempre amb ells; i suara més que mai. Que les futures gestes dels Josep Prat, Joaquim Fort, Francesc Martínez, Leocadi Villasevil, Francesc Huguet, Daniel Ilarramendi, Joan Marca, Pep Bech, i el jove timoner Andreu tinguin la gloriosa continuació que tota l'afició tarragonina els desitja, n'és també en nosaltres un sentiment ben pregó.

Ens honorem, repetim, publicant avui la seva fotografia, bo i aixecant la veu amb un ben sentit:

VISCA EL CLUB NAUTIC tarragoní!

Fut-bol

EL GIMNASTIC BAT AL TARRAGA SPORT CLUB PER DOS GOLS A CAP

Amb molt poca concurrència — es coneix que la temperatura calurosa que patim en te la culpa — es celebrà diumenge per la tarda, conforme anunciat una partida futbolística entre els cercles Tàrraga Sport Club i Gimnàstic local, a l'estadi de l'Avinguda de Catalunya.

En Sanxer que tingué cura de l'arbitratge i ho féu en general bastant bé, arranjera així als equips: Tàrraga S. C. — Linares, Serra, R. Pont, Tronchoni, Colungo. D. Sera, Pirases, Viladrosa, Estrada, Marimon i Colomer.

Gimnàstic. — Alujas, Wenceslao, Recasens, Sabater, Guillemat, Samà, Barberà, Collado, Ciutat, Thumber i Martorell.

Hom pot constatar el que no dubtà en Gisbert a les fileres gimnàstiques degut a haver-se lesionat al peu dissabte per la tarda mentre es trobava treballant.

La devantera gimnàstica presentada, pot titllar-se gairabé d'infantils, per la poca experiència de bona part dels seus homes en encontres d'envergadura.

No es extrany doncs que els mes significats en aquest sentit, i ens referim a Thumber i a Collado, fassin en mantes ocasions. Els mes bregats en camvi, Barberà i Martorell, en particular el primer, feren de les seves exhibint excel·lent joc.

Ciutat complí com a davantier cent, lloc no habitual en ell, i marcà un primer gol molt vistós.

La ratlla mitja ofrenà algun canvi. En Sabater que al segon temps jugà a la dreta, potser en fou el millor home puix que Guillemat i Samà, que també permutaren llocs a la segona represa, palesaren molta voluntat però s'els veié imprecisos i desentrenats.

La defensa estigué a to, i d'ella en Wenceslao fou el millor puntal. I l'Alujas que debutava a n'el Gimnàstic, per bé que no entrà massa en joc mostra abastament força seguretat.

En el bàndol forà, en el qual hi militen uns 5 jugadors sabadellenes, entre d'ells l'ex-gimnàstic Colomer, solament aquest, junt amb Colungo i el porter destacaren quelcom. També els dos backs

estiguéren acertats, però en general a l'equip el trobarem inferior en joc al que's desplaça en les darreres visites.

Els dos gols gimnàstics s'obtingueren en el segon temps. El primer provingué d'un centre de Barberà, que Ciutat de bona capcinada desvià cap al pal, endintant-se la bimba a la xarxa.

Un quart d'hora després, altre centre d'en Barberà el rematà Thumber a gol.

En aquesta part el Gimnàstic dominà amb bastante insistència, però els interiors locals fallaren alguna bona oportunitat i es perçó que l'escore no fou més crescut.

I ses cap alte particular, digne de menció finalitzà aquest matx.

Basket-bol

DEL CONCURS GROP "AUDAX"

Dels quatre equips infantils que havien de jugar el diumenge sols se presentà complert al camp de joc l'"Estel" adjudicant-se els punts corresponents.

Transcurregut el temps reglamentari d'esperar s'organitzà un improvisat partit amateur entre aquest equip i el "Junior" que el completaren alguns elements aliens al equip.

Fou presenciat per considerable nombre d'espectadors i resultà força interessant.

Els equips s'alinearen així: "Estel". — Donoso, Santiveri, Torras, Echagoyen i Farrarons. "Junior". — Magarolas, López, Martí, Fortuny i Vela.

Aquests petits basket-bolistes a més de mostrar-nos una gran lleugeresa ens feren fruir les boniques d'una excel·lent combinació.

Triomfaren els de l'"Estel" per 24 - 8.

Arbitrà molt acertadament R. Galcfré (fejecista).

Esperem amb ànsia veure'ls novament actua en partit de campioat el diumenge 12 d'agost.

Ciclisme

LA DARRERA ETAPA DE LA VOLTATA A FRANÇA

Maes aconsegueix arribar sol al Parc dels Prínceps. Tres minuts més tard ho feren Trueba i Canyardo.

CLASSIFICACIO DE L'ETAPA

1. Maes, 7 h. 11 m. 41 s.
2. Lapevie, 7 h. 12 m. 1 s.
3. Stoepele.
4. Vedyaeske.
5. Speicher.
6. Geyer, tots en el mateix temps que Lapevie.
7. Magne, 7 h. 13 m. 28 s.
8. Legrevez, 7 h. 14 m. 28 s.
9. Renau.
10. Salazard.
11. Morelli.
12. Level.
13. Le Goff.
14. Buchi.
15. Herkenratv.
16. Trueba.
17. Canyardo.
18. Vietto, tots en el mateix temps que Legrevez.
19. Martano, 7 h. 15 m. 16 s.
20. Cazulani.
21. Erne.
22. Ezquerria, tots en el mateix temps que Martano.
31. Montero, 7 h. 16 m. 8 s.

CLASSIFICACIO GENERAL

1. Magne, França, 147 h. 13 m.
2. Martano, Itàlia, 147 h. 42 m. 53 s.
3. Lapevie, França, 148 h. 5 m. 43 s.
4. Vervaecke, independent, 148 h. 11 m. 38 s.
5. Vietto, França, 148 h. 13 m.
6. Morelli, independent, 148 h. 26 m.
7. Geyer, Itàlia, 148 h. 26 m. 49 s.
8. Maes, independent, 148 h. 34 m. 54 s.

9. Canyardo, Espanya - Suïssa, 148 h. 43 m.
10. Trueba, Espanya - Suïssa, 148 h. 54 m. 37 s.
11. Sueicher, francs, 149 h. 6 m. 19 s.
12. Louviot, 149 h. 15 m. 44 s.
13. Molinari, independent, 149 h. 31 m. 3 s.
14. Vignoli, italià, 149 h. 36 m. 18 s.
15. Gestri, Italià, 149 h. 36 m. 47 segons.
16. Cazulani, Italià, 149 h. 46 m. 37 s.
17. Buchi, Espanya-Suïssa, 149 h. 51 m. 15 s.
18. Ronduel, Bèlgica, 150 h. 0 m. 8 s.
19. Ezquerria, Espanya - Suïssa, 150 h. 7 m. 32 s.
20. Estopel, alemanà, 150 h. 7 m. 50 s.
21. Erne, Espanya - Suïssa, 150 h. 8 m. 26 s.
22. Montero, Espanya - Suïssa, 151 h. 19 m. 3 s.

LA CLASSIFICACIO PER NACIONALITATS

1. França, 443 h. 32 m. 41 s.
2. Itàlia, 446 h. 5m. 5 s.
3. Espanya - Suïssa, 447 h. 28 m. 52 s.
4. Alemanya

Proves de sabó LAYSE

Producte insuperable pel rentat de robas de llana i seda.

DEMA

Demostracions gratuïtes en l'establiment de

Pere Juanpere

Aviaguda García Hernández, 41

Senyora!... no deixi de portar-hi alguna peça de roba delicada.

RESTAURANT BUENSUCESO

CALLE BUENSUCESO, NUM. 6, al lado de la Rambla de Catalunya y muy cerca de la Plaza de Catalunya. Se sirve a la carta a todas horas.

BARCELONA

VIDA RELIGIOSA

SANTORAL

Sants Dionís, màrtir i Gemí, bisbe.

MISSA DEL DIA

De sant Ignasi de Loyola, Confessor i Fundador de la Companyia de Jesús
Doble. — Ornaments blancs

Fill dels nobles senyors de Loyola, a Azpeitia (Guipúzcoa), de temperament cavalleresc i ardit, exercí les armes principalment a Pamplona. Fins a 26 anys fou, segons dita seva, donat a les vanitats del món. En el setge de Pamplona caigué gravissimament ferit, i això portà la seva conversió. Mentre era convalescent, es donà a llegir la vida de Jesucrist i vides de sants, que trasmutaren el seu esperit. Un any després (1522) s'encaminà a Montserrat, on, el 25 de Març, penjà a l'altar de la Verge l'espasa i la daga i prengué les armes espirituals de cavaller de Jesucrist, i vestit de pobre peregrí féu via cap a Manresa, on fou acollit en l'hospital. Viví de caritat i feia espantoses penitències, i tingué grans desolacions i també grans il·luminacions del cel, i un rapte de vuit dies. Retirat en una cova propera a la ciutat, escriví per inspiració del cel, el llibre dels Exercicis espirituals, art de la santedat que ha convertit milers de pecadors. Després estigué a Barcelona on anava a estudi, en els seus 33 anys, amb els nens de l'escola. Seguidament estudià a les principals universitats europees. Estudiant a París, reuní els primers companys amb qui va fundar la Companyia de Jesús que més tard s'instituí solemnement a Roma i que tanta glòria ha donat a l'Església. La seva vida fou provada amb malalties i contradiccions, a les quals uní grans mortificacions i els treballs de l'apostolat. Tingué vives consolacions interiors, i celebrant Missa el seu rostre es feia radiant. Morí a Roma en 1556, a 65 anys.

Missa de demà

De l'Octava de sant Jaume
Doble major. — Ornaments vermells

QUARANTA HORES

Es celebren a l'església de les Religioses Oblates, essent les hores d'exposició de vuit a les onze del matí i de les quatre a les vuit de la tarda.

El dia 6 comencen a l'església de les Religioses de Jesús Maria.

SANT FRANCESC.—A dos quarts de vuit, missa i exercici dels tretze dimarts de Sant Antoni.

A les vuit, missa de Comunió general.

Tarda, a dos quarts de set, conclusió de la solemne novena a honor de Sant Ignasi, Exposició, Triomf popular i sermó pel Rd. P. Joan Calaf, després del sermó benedicció solemne i veneració de la Reliquia del Sant.

SAGRAT COR.—A dos quarts de vuit, conclusió de la novena durant la missa a l'altar de Sant Ignasi.

A les vuit, ofici cantat.

CARME.—Conclusió de l'exercici dedicat a la Verge del Carme en les misses de dos quarts de vuit, dos quarts de nou; i a dos quarts

de set de la tarda finalitzen amb el cant de la Salve.

MM. CARMELITES DESCALCES.—A les set, missa i conclusió de l'exercici a la Verge del Carme.

RELIGIOSOS OBLATES.—A les vuit, missa d'exposició, a dos quarts de onze de reserva.

Tarda, a un quart de vuit, Rosari, Thisagi, benedicció i reserva.

Cultes per a demà

CATEDRAL (Capella de la Mare de Déu del Claustre).—A les set, missa i rosari tots els dies.

SANT JOAN.—Tots els dies misses a les sis, set, vuit, i dos quarts de nou.

Tarda, a les set, rosari.

Catecisme de sis a set a la Sala parroquial.

SANT FRANCESC. M.—Jubileu de la Porciuncula, que els Confrades de la V. O. T. poden guanyar en aquesta església parroquial. De les ditze de la tarda del dia 1 a les ditze de la nit de la dia 2. Dia 1, a les sis de la tarda, funció d'obertura del Jubileu. Dia 2, a la mateixa hora funció de conclusió del Jubileu.

SANT ANTONI (PP. Caputxins).—A les ditze, obertura del Jubileu de la Porciuncula fent-se la primera visita per la Rda. Comunitat i fidels.

SANTA CLARA.—Tarda, a les set, visita solemne del Jubileu, cant de la Salve i goigs, pot guanyar-se el Jubileu des de avui al mitx dia i demà tot el dia.

BEATARI DE SANT DOMENEC.—Tarda, a dos quarts de set, Rosari, novena a Sant Domènec i cant dels goigs, continuarà practicant-se tots els dies a la mateixa hora fins el dissabte, dia 4.

SANT MIGUEL.—PP. Misioneros del C. de Maria.—Obsequiaran a su Excelencia Patrona durante el mes de Agosto con los solemnes cultos dedicados al Purísimo Corazón de Maria.

Durante la Misa de las siete, se practicará el mes con solemnidad, escogidas Ave-Marias y cantos populares.

Quedan convidados los devotos y Cofrades del Corazón de Maria a honrar a tan bondadosa Madre.

Nunca como ahora, hay que rogar al Corazón Purísimo de Maria para que se abra como a dulce y seguro Refugio de pecadores para convertir a tantas almas apartadas de Dios.

todos los días y ruega para obtener pronto la conversión de ellas. Si hay que hacer un sacrificio; hazlo, pero no faltes; pues el Corazón Purísimo de Maria te espera para escuchar y acoger tus súplicas.

Informació de Borsa

Barcelona 30 Juliol 1934

Interior 4 %	70'70
Exterior 4 %	63,—
Amortizable 5 % 1917	—
" " 1920	95,25
" " 1927	—
amb impost	91'25
sense impost	100 75
Accions f. a. Nord	49,90
" " M. Z. A.	41,35
" " Andalusos	10,15
" " Orense	—

DIVISES

Paris	48,35,45
Londres	37,— 110
Roma	62,00 110
Buenos Aires	239 50,75
Bruselles	172,— 125
Nova York	7,35 37
Berlin i Hamburg	285,287
Florins	—
Florins	—
Danesos	—

(Informació del Banc Comercial de Barcelona).

Hu isto Serres

COMPRA - VENTA

Administración de fincas

DESPACHA: de 10 a 12

CARRETERA

BARCELONA, 49

TARRAGONA

Teléfono, 449 X

Bolsa del Trabajo

(SECCION DE MUJERES)

Mujer de 48 años se ofrece para servir a señora sola o matrimonio. Mujeres para faenas desean trabajo. Familia con buenas referencias desea portería. Horas de oficina de 5'30 a 7. Calle de Armañá, 11, segundo.

Projecte de Llei Electoral, Ilegítim al Parlament Català

(Conclusió)

TITOL XI

Provisió de vacants i eleccions parcials

Art. 51.—Declarada una vacança de Diputat o de Regidor, dintre dels dos anys o d'un any, respectivament, a comptar del dia de l'elecció, serà coberta pel candidat que figurí en la mateixa llista per rigorós ordre de proclamació.

Si faltés aquest candidat immediat o en cas que no pogués o no volgués acceptar, automàticament i pel mateix ordre de preferència, ocuparien el lloc vacant els altres candidats de la mateixa llista.

De no haver-hi, la vacança s'omplirà mitjançant una elecció parcial, convocada en la forma i data que acordi el Consell de la Generalitat.

Les credencials dels nomenaments pel procediment dels dos primers paràgrafs d'aquest article, les lliurarà la Junta que hagi fet l'escrutini general, proclamant les llistes d'on surt el nou titular.

Art. 52.—En les eleccions parcials, no podran presentar llista els partits, associacions, entitats o persones, que no haguessin fet ja ús d'aquest dret en convocar-se les eleccions generals.

TITOL XII

Dels recursos i de les certificacions

Art. 53.—Tots els recursos i re-

clamacions de caràcter electoral, seran de tramitació gratuïta, estenent-se aquella i totes les actuacions que motivin, en paper comú. El mateix es farà per al lliurament de certificacions.

Art. 54.—Els recursos no regulats especialment en aquesta Llei, hauran d'ésser presentats a la Junta que hagi dictat l'acord o pres la resolució recorreguda, la qual els informarà, passant-lo en el termini màxim de deu dies, a la resolució de la Junta Superior immediata.

S'exceptuen les correccions disciplinàries, contra la imposició de les quals únicament podrà autoritzar-se recurs de reposició davant de la Junta Superior dintre dels cinc dies de la notificació.

Art. 55.—En notificar-se a l'interessat els acords de les Juntes Municipals o de Circumscripció, es consignarà el recurs que hi càpiga.

Art. 56.—Els acords que respecten de les eleccions de Regidors i proclamació de candidats electes prenguin les Juntes municipals i si s'escau els Ajuntaments, seran recurribles en la forma que determina la Llei municipal.

Art. 57.—Per a la interposició, tramitació i resolució dels recursos electorals de la competència de les Juntes del Cens, són hàbils tots els dies.

TITOL XIII

Sancions penals

Art. 58.—D'acord amb l'article 15 de la Constitució de la República, els delictes i faltes de caràcter electoral, seran perseguits i castigats a tenor del que sobre el particular, disposi la legislació de la República.

DISPOSICIO FINAL

Queden derogats tots els preceptes que s'oposin a l'establert en la present Llei.

Art. 59.—La Junta Superior, previ acord o autorització del Govern de la Generalitat, habilitarà per a l'exercici de la fe pública en matèria electoral, a funcionaris que tinguin la necessària perícia i una solvència moral acreditada.

TITOL X

D: l'escrutini i proclamació

CAPITOL I

De l'escrutini en les Meses electo-

De l'escrutini en les Meses electorals

Art. 60.—Tancada la votació, es farà l'escrutini en sessió pública. El President de la Mesa treurà de l'urna, una per una, les paperetes que contingui i llegirà el número que porti la llista i el nom del partit, associació o entitat que l'hagi presentada. Després col·locarà, separatament, una damunt de l'altra, les paperetes que correspon-

guin a cada una de les llistes, i es farà el recompte dels vots obtinguts.

Art. 61.—Els electors no poden afegir-només a la llista, ni esborrar-ne cap dels que contingui. Les addicions i supressions fetes en contra d'aquest precepte no es tindran en compte en l'escrutini.

Art. 62.—Són nuls i no es comptaran en l'acte de l'escrutini, els vots emesos en paperetes diferents de l'oficialment aprovada i en blanc.

Les paperetes nulles s'uniran a l'expedient, a títol de comprovant. Les altres, seran cremades.

Art. 63.—Acabat l'escrutini, s'haixecarà acta, en la qual seran consignades les incidències ocorregudes, amb expressió de les protestes formulades, i de les resolucions preses per la Mesa electoral.

També es consignarà en l'acta, el nombre d'electors que hauran votat en el Col·legi i el de vots obtinguts per cada uno de les llistes.

Art. 64.—La Mesa, valent-se del mitjà més ràpid i segur, i dintre del termini de 24 hores, trametrà a la Generalitat, a la Junta de Circumscripció o Municipal que correspongui, i també a la Junta original de l'acte de constitució i de votació eten d'acord amb els articles precedents. Si fa la transferència per correu, les certificarà.

Art. 65.—La Mesa electoral farà col·locar, a la porta del Col·legi, una certificació del resultat de l'escrutini, amb expressió de vots obtinguts per cada llista.

Els interventors i apoderats tenen dret de demanar certificació

de l'escrutini, i la Mesa haurà de facilitar-lo a l'acte.

CAPITOL II

De l'escrutini general per les Juntes del Cens

Art. 66.—A les nou del matí del dijous subsegüent a l'elecció, les Juntes de Circumscripció, si es tracta d'eleger Diputats o les Municipals, si s'han d'eleger Regidors, se reuniran en sessió pública als llocs del seu respectiu funcionament, prefixats en l'article 19 d'aquesta llei, per tal de portar a terme l'escrutini general.

Podran assistir-hi amb veu, però sense vot, els representants de les llistes de candidats.

Solament en els casos que, per raó del nombre de les votacions que haguessin estat suspeses i ajornades en el territori electoral, no s'haguessin pogut reunir a temps tot els elements necessaris per a l'escrutini general, podrà aquest ésser ajornat fins el dissabte de la mateixa setmana.

Art. 67.—Per a fer l'escrutini, llegirà el Secretari les actes de les diferents Seccions i en defecte d'alguna d'aquestes, els certificats que facilitin els apoderats.

La Junta no pot anular actes ri vots; solament en el cas d'haver rebut alguna acta doble diferent, té la facultat, si estima indubitable la legalitat de l'una i la no validesa de l'altra, de comptar els vots de la primera, fent-ho constar específicament en l'acta.

Art. 68.—Fet el recompte de vots obtinguts per les diferents llistes la Junta assignarà a cada una d'elles, els llocs que li partoguin,

MADRID

SOCIALISTAS Y REPUBLICANOS

Los socialistas un día tras otro repiten que no les interesa la República, que los republicanos son unos pobres hombres dignos de lástima y conmiseración, que Martínez Barrio, Gordón y otros que se hacen llamar jefes, no dejan de ser unos ineptos sin preparación ni condiciones de gobernantes.

Esto que ahora dice "El Socialista", lo hemos dicho nosotros muchas veces, con la diferencia de que incluíamos a los jefes del socialismo. Pues nunca hemos encontrado distinción entre un socialista y un republicano de izquierdas.

Todavía no se ha dado la importancia que merece al fracaso de socialistas y republicanos en los Ayuntamientos. Es algo superior a toda exageración, hoy la mayoría de los Ayuntamientos de España no tienen una peseta, ni en su haber mejoras que justifiquen el despilfarro que desde el 14 de Abril de 1931 han sufrido las haciendas municipales.

Es frecuente leer que los Ayuntamientos no pueden pagar a sus empleados porque no tienen dinero, que son millones los que adeudan a contratistas y abastecedores, que estos últimos se niegan a servir artículos a hospitales y asilos. Esto ocurre a los tres años y medio de haberse hecho cargo los concejales socialistas y republicanos.

Es inútil que ahora los socialistas quieran echar toda la culpa a los republicanos; ellos han arruinado al Ayuntamiento de Madrid, a pesar de haberse encontrado con 70 millones de pesetas en la caja, a pesar del Estado haberle dado una subvención por capitalidad de 90 millones, y a pesar del Estado haberle concedido la décima sobre la contribución.

Raya en el escándalo cuanto viene sucediendo en el Concejo madrileño. Los concejales republicanos y socialistas disponen obras sin más asesoramiento que sus crite-

rios particulares. Se espera que de un mes a otro no se pueda pagar a los empleados, ya que en caja no hay ni una peseta.

Y no hay derecho a que ahora los socialistas que han sido los que han mangoneado se sacudan las responsabilidades diciendo que el alcalde es republicano, como si ellos no hubieran sido los verdaderos autores de todas las enormidades que se han cometido. Tan es así que en Madrid se ha dicho que el alcalde no era Rico, sino Andrés Sabarrit, toda vez que el primero no daba un paso sin consultar con el segundo.

Es preciso que las derechas prestan gran atención al desastre de los Ayuntamientos. No debe olvidarse que la República vino a consecuencia de unas elecciones municipales, y que los concejales victoriosos entraron en los Ayuntamientos en el plan de exigir responsabilidades e investigar cuanto en ellos se había hecho desde los tiempos de Sagasta.

Hay que airear y sacar a la luz la gestión de los Ayuntamientos republicanos. El de Barcelona debe más de veinte millones de pesetas en facturas; el de Sevilla no paga a los funcionarios; los de millos de pueblos se han gastado las pesetas en viajes y comilonas.

Republicanos y socialistas han realizado una gestión cien veces peor que las llevadas a cabo en los tiempos más caciquiles de la Monarquía. Los Ayuntamientos de la Monarquía eran un encanto comparados con los que nos depararon las elecciones de 12 de Abril.

Se impone el confeccionar estadísticas que aclaren de una manera inequívoca los millones derrochados por los Ayuntamientos republicanos y socialistas. Y que cada palo aguante su vela, y que cada concejal republicano o socialista responda de su gestión.

EMIGDIO MOLINA.

Cuideu - vos
l'estómac
perquè és la base de
la vostra salut

Jo vaig patir
com vós, però em va
curar el

DIGESTÓNICO

del Dr. Vicente
ES VEN A LES FARMACIES

Radio Tarragona E.A.J. 33

Emissió de sobretaula

A la 1'30: Obertura de l'Estació.
A la 1'35 "Mariagna" (sardana).
A la 1'40 "Así va" i "El caballero alegre" cantat per Joan Pujadó.

A la 1'45: Brep conferència del president de l'Associació de la Premsa, senyor Zanuy, sota el tema "Importància de les Colònies escolars".

A les 2'00 Retransmissió des de Barcelona de noves de darrera hora.
A les 2'10 Música variada.

A les 2'30 Tancament de l'estació.

Emissió nocturna

A les 8'30 Obertura de l'Estació.
A les 8'35 "Gelosia" (sardana).

A les 8'40 Notes meteorològiques, borsa, marítimes i de turisme.

A les 8'50 "Emigrants" (granadinas) i "El dúo de la Africana" (duo-jota) per Miquel Fleta.

A les 9'00 Selecció de música sinfónica: "Pastoral" (César Frank) i "Ausencia" (Arbós).

A les 9'20 Notes de Premsa.

A les 9'40 Continuació de la selecció de música sinfónica, amb: "Rumores de la Caleta" i "Granada" (Albéniz), "Danzas núm. 5 y 6" (Granados) i "Lilac-Time" Schubert.

A les 10'10 Ballables.

A les 10'30 Tancament de l'estació.

EN LA DRUGUERIA

Bajada Pescadería, 9

es a donde encontrará usted los
Aceites puros de oli-
va y los mejores pre-
cios: 1'60 - 1'70 y
1'80 ptas. litro

NOTA: Durante los meses de Ju-
lio, Agosto y Septiembre permane-
cerá cerrado el establecimiento de:

1 a 4

SERVICIO A DOMICILIO

Por los fueros de la verdad

Me adelanto a decir que el asunto que voy a tratar no es una novedad ni mucho menos, es más bien por el contrario, un axioma tan viejo para los cristianos de convicción cuanto nuevo para muchos que, llamándose católicos, vacilan sin embargo del valor de esas obras pías que, directa y visiblemente, no reportan al parecer los frutos prácticos que de otro modo fueran de desear.

Desde el primer tentativo de nuestra prensa católica hasta el último osemenario del mismo matiz han demostrado con irrefutables y convincentes pruebas lo que con tanto acierto cuanto expresión gráficamente veraz, se ha dado en llamar "Fracaso del laicismo". No, lector amigo, que me honras con tu asidua atención, no voy a insistir sobre esto lo mismo, porque razones más contundentes y de bello y galano decir han hallado su eco, fiel intérprete de tan loable campaña, en estas mismas columnas de nuestro querido diario. ¿Qué más podría añadirse a este particular si hasta nuestros más encarnizados contrarios se han visto obligados a confesar (tocados en último extremo por egoísmo) las ventajas, en todos centros de salud, primero de esas mártires de la Caridad, y van entrando luego en el mismo convencimiento con referencia a la educación intelectual?

Todavía lo recuerdo. Caía la tarde lentamente. Huyendo de los rigores del sol agostizo, corría la gente en busca de la apacible sombra de los árboles. El sencillo labriego recogía pesadamente los aperos de su labranza. Amigo del campo y de la naturaleza que con tantos encantos brinda a los espíritus privilegiados que pueden sentir ese hábito divino de lo bello, salí cierto día, acompañado de uno de mis primos; recio ganán de 20 primaveras, a pasear por aquellos lugares que él sabía eran de mi mayor agrado. Caminábamos despacio, con esa bendita satisfacción dimanada de la conciencia tranquila que ve premiado su esfuerzo de cada año con goce de unos días francamente gratos, en ese pueblecito donde nacieron nuestros abuelos y de cuya ctsóna, guardamos quizá agriñolucos recuerdos.

Burla burlando, deslizábase nuestra conversación sin ambages retóricas, de los que tanto gusta alarmar a hété aquí, que al cruzar la carretera llega a nuestros oídos, en esa quietud de tarde campestre por nadie interrumpida, un murmurio de voces angelicalmente femeninas. Pareme de súbito y hallé frente a mí una rústica fachada en cuyo frontis aparecían veladas sus ventanas por sutiles celosías. No me equivocaba: era aquello un humilde convento donde se albergaba un enjambre de místicas palomas escogidas por Jesucristo. En sus rezos salmodiaban los maitines de la tarde.

¡Qué hermoso, Dios mío, y qué sensaciones más peregrinas traen a nuestra mente esas monjillas claustradas, cuando, en el silencio de estas tardes, las contemplamos tan ajenas al bullicio del mundo, entregadas dulcemente a los halagos de su oración! Los que de tarde en tarde tenemos la dicha de contemplarlas a la débil penumbra de mortecino atardecer, deja su recuerdo en nuestra memoria una impresión tan consoladora que, difícilmente olvidamos aquel bello momento que bañó nuestra mente en efluvios de mística poesía...

Y a raíz de este sencillo encuen-

tro en nuestro paseo, tomó nuestra conversación distinto rumbo. No se le ocultó a mi primo la emoción que yo había sentido y que difícilmente fuéme posible disimular; de aquí que co nun asneillez, mezcla de ignorancia mas nunca de picardía, me dijo con abierta franqueza: "Nunca he podido comprender la utilidad de estas hermanas que se pasan día y noche mascullando salmos y letanias, ya que existen otras cuyas obras son siempre eficazmente provechosas a la sociedad, mientras que estas ya ves..."

Nada me extrañó su pregunta, dado su rústico ingenio; mas pronto me fué dado convencerlo primero y principalmente porque todavía su espíritu, cristiano sin dobleces, estaba muy lejos de contagiarse al contacto de ese virus pernicioso del "adelanto". Estas, le dije, cuyo mérito no alcanza a ver tu parco entendimiento no aguzado en los misterios de nuestra sacrosanta Religión, son almas vírgenes que oran por los que no oran; éstas son las que mantienen en alto el brazo bondadoso, si, pero justiciero de Jesucristo; éstas son, le dije al fin con todo el entusiasmo ferviente de mi arraigada convicción católica, los diez justos que Dios quiere encontrar en todo Sodoma para librar por sus oraciones a toda una ciudad soberbia del fuego asolador de su justicia.

Calló; y su silencio fué la prueba equívoca de la comprensión que en su carácter habían ejercido mis palabras.

¿Quién al llegar aquí, que sienta su corazón alumbrado por la antorcha inextinguible de la fe, no exclama con aquella alma tan angelical del siglo XIX que se la conoce en el mundo de la literatura bajo el pseudónimo de Fernán Caballero, y cuyo texto vinome entonces a las mientes por cuadrar con admirable acierto en estos tiempos calamitosos que corremos? "Con ventos, arcas santas de la Fe cristiana, asilos de la pureza del corazón, de espíritu y de costumbres; cuando vemos a vuestras moradas al través de sus rejillas, tan tranquilas, tan alegres, al frente de nosotros los atribulados y afligidos, no halla nuestro conmovido corazón a quien compararos sino a esos inocentes canarios que en la iglesia cantan alegremete en sus jaulas, mientras por fuera rujen las tempestades y las demás aves no encuentran en su angustia, ni amparo ni refugio contra sus embates!"

Tiempo ha que estas bellas sesiones prendieron en mi pecho. Avivadas hoy a la llama del recuerdo te las ofrezco, lector prudente, con su ingénita poesía torpemente copiada por mi pecadora pluma, para que, densas de veracidad, las transmitas a quienes como aquel mi primo llevan innato este sentimiento de nuestra religión, cuando su disculpable ignorancia rechaza toda malicia en sus preguntas ávidas de más luz.

Y sea así en nuevo fruto que siempre podremos ofrecer a mayor gloria de Dios y feliz auge de nuestra Religión.

VICENTE PANIAGUA S.

¡Católicos, que queréis el triunfo de vuestras ideas, no cerréis vuestros bolsillos y favoreced a vuestros periódicos; es la obra más grande que podéis hacer!

COMPANIA TRASMEDITERRANEA

Línea de Baleares

Servicio rápido y regular, correo y pasaje. Motonave, Camarotes de lujo.

TARRAGONA a PALMA los miércoles, a las 20 horas.

PALMA a TARRAGONA los martes, a las 20 horas.

Servicio para MAHON e IBIZA

LÍNEA RAPIDA de pasaje y carga para AFRICA y CANARIAS.

Salida quincenal de TARRAGONA para VALENCIA, ALICANTE, CARTAGENA, ALMERIA, MALAGA, CEUTA, CADIZ, LA PALMA, TENERIFE, LAS PALMAS.

Conocimiento directo para FERNANDO POO.

Para informes los consignatarios:

Hijos de J. Vilá y Granada

TELEFONO 11

C. JAIME I

Dirección { telefónica } VILAGRANADA
{ telegráfica }

**ZUMO DE UVA
SIN FERMENTAR
MOSTELLE**

Eminentes médicos lo recomiendan para los niños. Los hace crecer fuertes y sanos. Alimenta más que la leche, asimilándose más fácilmente. Regulariza la digestión y fortalece todo el organismo. MOSTELLE también es indicadísimo para las señoras porque evita y cura los trastornos digestivos. Venta en Droguerías, Farmacias y Librerías.

RAFAEL ESCOFET - TARRAGONA

**CAVES
CASTELLBLANCH**

Sant Sadurní de Noya

Festa Eucarística

Coincidió amb el trigèssim aniversari de la dedicació de la xamoxa capella del "Mas Vilà", del temple de La Budallera, se celebrà en la mateixa el prop passat diumenge una festa simpàtica, de la qual en guardarem sempre un bell record.

Les flors escullides i les herbetes muntanyenques aromatitzaven d'una manera especial l'ambient i tot el temple formosament manifestava el gust esmerçat en el seu arranjament.

Un esdeveniment religiós i familiar havia congregat allí les famílies dels germans Vilà-Cañellas als quals acompanyaven moltes altres famílies amigues que volien ésser testimonis d'acte tan sentimental i al qual no podien mancar les dels masovers i treballadors de dites masies.

Dos infants, Josep Ignasi Vilà Tintoré i Pau Pascual Martorell, fills del comerciant En Joan Vilà Cañellas i d'un masover del mateix respectivament, com ànimes bones del mateix desig, es disposaven a rebre per primera vegada a Jesús Sagrimentat. Quin bon canva de contemplar aquella parella d'angelets, que devotament i fervorosa, blancs com llur innocència i puresa, freturaven aquell abraç íntim i compenetració profunda amb el seu verdader Amic!

Deferent a l'antiga amistat amb que l'honora la família Vilà celebrà la santa missa en l'esmentada cerimònia l'Excm. Dr. Manuel Borràs, Bisbe auxiliar de la nostra arxidiòcesi, el qual enfervoritzà en una sentida predicció i amb confortador zel eucarístic a tots els assistents.

La part artística fou confiada a Mn. Antoni Tomàs, mestre de capella de la nostra Seu: les veus angelicals i armonioses d'aquell estol de triplets semblaven transportar-nos a la benhaurança i embadalir-nos amb cantúries celestials.

Altra cerimònia religiosa fou la que se celebrà després i en la qual administrà el Sr. Bisbe el sagrament de la Confirmació a varis infants prèvia exhortació pastoral, i havent actuat de padrins els joves Joan Vilà Tintoré i Xavier Veciana Vilà.

Tots els concurrents, que superaven el nombre de vuitanta, foren obsequiats amb un esplèndid lunch servit per en Antoni Hernández, i atesos amb la deferència que les caracteritza per les damelles Margarita Dalmau, Pilar i Josepa Veciana i Mortserat i Carme Vilà.

Festa exemplar, festa tendrívola, festa de veritable germanor, de la qual en guardaran un record viu tots els membres de les famílies Vilà - Tintoré - Veciana - Dalmau, a les quals donem nostra sincera enhorabona.

P. V. V. i M. V. T.

MALETES

NECESSERS

BAGULS

ARTICLES D'ESPORT

Alta qualitat-Baix preu

CASA CGCA

Comte de Rius, 7 - Tarragona

¿CALLOS?

Usando solo tres días el patento

UNGUENTO MAGICO

Desaparecen totalmente callos y durezas, ojos de gallo, verrugas y juanetes

Hay muchas imitaciones ineficaces

En todas partes: 1'60 pesetas

FARMACIA PUERTO, Plaza San Ildefonso, 5 - MADRID

NOTAS LOCALES

EL SENYOR COMISSARI OBSEQUIA ALS PERIODISTES

El Sr. Fuiol i Font obsequià el diumenge, als periodistes que fan informació a la Comissaria de la Generalitat, amb un esplèndid banquet a "La Pena", lloc deliciós de les muntanyes de Poblet, del terme d'Espluga de Francolí.

Assistiren al mateix el germà del senyor comissari, Bonaventura, i els periodistes Enric Dalmau, Francesc Fortuny, Josep Recasens, J. Maset, Joan Cardona, Josep Fort i Ignasi Castellví.

A l'xalet de la Divisió Hidrològica Forestal, saludaren a l'enginyer cap de la mateixa Sr. Joaquim Martín Lasplazas, que atengué complidament als excursionistes.

L'apat fou molt ben servit per l'Hotel Capella, i al final del mateix es canviaren afectuosos paraules de salutació en Sr. Fort en representació dels seus companys i el senyor comissari.

Després d'admirar l'esplèndida miranda, es retornà per Castellfuit i Prades, admirant els paisatges de la ruta, una de les més belles de Catalunya.

Fou una jornada que recordarem amb goig tots els que varem ésser objecte de la delicada atenció del senyor comissari.

Una Guardiola de la CAIXA D'ESTALVI DE LA GENERALITAT ha d'ésser la joia dels vostres fills. Acostumen-les en la infantesa a l'estalvi quotidià.

CONSTRUCCIÓN DE UN GRUPO ESCOLAR

En la reunió celebrada per el Consejo de Gobierno de este Ayuntamiento quedó aprobada la construcción del grupo escolar "C", que forma parte del plan de construcciones escolares que debe llevar a término la corporación municipal. Este grupo estará compuesto de dos secciones y se erigirá en la calle de Rafael de Casanova.

GRAN OCASION

Por tener que marcharse al extranjero se VENDE la instalación completa de muebles de una familia, todo completamente nuevo.

Razón: CARRETERA DE BARCELONA, 54 (bajos).

DETENIDO POR VAGO

La policía ha detenido a Ramón Soro, de 53 años, natural de Zaragoza, que estaba reclamado por varios Juzgados de España para responder de diversos hechos delictivos.

SE HA EVITADO UN CONFLICTO

Con motivo del conflicto originado por el planteamiento de huelga en las canteras de Salou, el delegado de la Generalidad mandó se concentrara la guardia civil, para impedir posibles coacciones, pues la huelga había sido declarada ilegal, así como también a un delegado suyo, el cual ha conseguido solucionarla, reintegrándose los obreros al trabajo.

INCENDIO DE BOSQUES

Anteayer también hubo un incendio forestal en La Selva, durante doce horas el fuego y quemándose cincuenta hectáreas de bosque. Como presunto autor ha sido detenido Rafael Ramírez.

REGRESO DEL SR. ALCALDE

De regreso de sus vacaciones, se ha posesionado de su cargo el alcalde señor Lloret.

DISTINCION MERECIDA

Nuestro distinguido amigo y antiguo compañero en la Prensa, don Manuel de Peñarubia, ha sido nombrado socio de mérito de la Federación Ibérica de Protección de los Animales y las Plantas.

Tenemos entendido que la delegación de Barcelona trata de dar publicidad y esplendor al acto de la entrega de dicho nombramiento, tomando parte en el mismo el ex gobernador civil de esta provincia don Ramón Noguer i Comet, la conocida propagandista doña Joaquina Casablancas y otros importantes elementos de la indicada Federación.

Nuestra sincera felicitación al señor Peñarubia.

Una Guardiola de la CAIXA D'ESTALVI DE LA GENERALITAT pot ésser el seu ajut per a seguir estudis o per muntar un negoci; si es una nena, pot ésser el seu dot.

CONFIRMACIONES

Ayer administró el sacramento de la Confirmación en la parroquia de la Santísima Trinidad, habiendo sido padrinos el arquitecto don Pablo Monguío y su distinguida esposa.

REUNION

La Comisión de Monumentos históricos y artísticos de la provincia de Tarragona celebrará sesión a las cinco del día de hoy.

DE SOCIEDAD

Ha salido para Caldas de Malavilla acompañada de su agraciada hija, doña Raimunda Plana Martorell, viuda de Cardona.

Para Espluga de Francolí (Poblet) ha salido doña Amelia Casas viuda de Ramonacho y sobrina para pasar la temporada veraniega.

Se encuentra veraneando en Santas Creus el ex alcalde de esta ciudad don Eduardo Barado y su distinguida familia.

Han regresado de sus posesiones de Aubach los señores Faura-Ventosa.

NOTES OFICIOSES

De la Oficina municipal de Turisme

Ahir van ésser a la nostra ciutat els següents grups excursionistes: Orfeo Pàtria de Sant Sadurn d'Anoia, amb 40 excursionistes. Penya Popular de Barcelona, amb 160.

Penya Alegria de Lleida, amb 34. Penya Routier de Lleida, amb 36. Orfeo L'Agricola de Viloví del Penedès, amb 140.

Grup Cultura d'Esbarjo, de Sant Andreu, amb 45.

Penya Formic de Barcelona, amb 25.

Grup excursionista del diari "La Humanitat", de Barcelona, amb 140. Fent un total de 618 excursionistes, dels quals 336 van ésser atesos per aquesta Oficina.

Avui, entre dues i tres de la tarda, arribaran a la nostra ciutat, procedents de València, un grup de trenta estudiants de la Normal de Mestres francesa de Versailles. Vénen a Tarragona exclusivament per a visitar la ciutat, on romanen fins al vespre, seguint tot seguit viatge a Barcelona.

Ahir, procedent del sud d'Espanya, amb excursió colectiva, va passar el dia a la nostra ciutat un grup compost de 25 turistes txecs procedents de la ciutat de Praga.

Viatjaven en un esplèndid auto pullmann i es van estajar a l'Hotel Nacional. Visiten detingudament la ciutat.

Diumenge entraren a l'establiment del Balneari de la platja del Miracle, 950 banyistes.

Diumenge passat vingueren a Tarragona 25 omnibus portant expedicions de banyistes, el conjunt dels quals passà la xifra d'un miler. Procedien de Balaguer, Juncosa, Sarreal, Castellans, Torrelameu, El Maresme, Valls, Constantí i molts altres pobles.

Els cotxes de matrícula estrangera que el diumenge estigueren a Tarragona, pugen a divuit: vuit de francesos, tres de txecs, quatre anglesos i tres d'alemanys.

Sección marítima

MOVIMIENTO DEL PUERTO

Entradas

Entradas

Vapor italiano "Fanny Brunner" procedente de Valencia con carga general.

Vapor español "Jaime B" procedente de Cartagena con abonos.

Vapor español "Sac" procedente de Casablanca con fosfatos.

Vapor español "Arriluce" procedente de Huelva con pirita.

Pallebot español "Pascual Flores" procedente de Rosas en lastre.

Salidas

Pallebot español "Cala Virgili" con carga general para Barcelona.

Vapor italiano "Fanny Brunner" con carga general para Marsella.

Buques que quedan en puerto

Vapor español "Ciutat de Tarragona", cargando vino.

Vapor norteamericano "Carlton", descargando fosfatos.

Vapor español "Sac 6" descargando fosfatos.

Vapor español "Jaime B" descargando abonos.

Vapor español "Arriluce" descargando pirita.

Pallebot español "Pascual Flores" cargando.

Vapor español "Ambos" en dique.

Vapor español "Ambos", en dique.

Amarrados

Vapor español "Cabo Cullera".

Vapor español "Andalucía".

Vapor español "Antonio de Sastrategui", en desguace.

Buques que tienen pedido atraque

Vapor alemán "Málaga"

METEOROLOGICO DE MADRID

Bajas presiones Noroeste Irlanda, otras Báltico, pequeños núcleos de presiones bajas Noroeste Península Ibérica, en Golfo Vizcaya y Alemania; altas entre Azores y Canarias, otras sobre Francia y Austria. Probable: tiempo inseguro en todo el litoral.

SE VENDE

finca de recreo, de un jornal de extensión, con mariso y árboles frutales. en la Oliva.

Para informes calle de Santas Creus, 2, bajos.

SE VENDE

casa situada en la calle Mayor de Torredembarra.

Informes en esta Administración.

SE DESEA

adquirir un armario ropero grande. Las ofertas a la Administración de este diario.

Conferencias telegráficas

EL TRIBUNAL DE GARANTIES

Madrid, 30. — Mañana martes, a las diez y media de la mañana, se reunirá el pleno del Tribunal de Garantías par ocuparse de las actas de Murcia, no para discutir supuestos casos de inconstitucionalidad, como alguien había afirmado.

El señor Albormoz, que llegará mañana, procedente de Salinas, donde se encuentra veraneando, no ha celebrado, como alguien ha dicho, conferencia alguna con ningún prohombre de izquierda, pues desde que tomó posesión de la presidencia del Tribunal de Garantías, se mantiene totalmente alejado de las luchas políticas.

Viene el señor Alboriz a Madrid con el exclusivo objeto de presidir el pleno del martes, y apenas termine, regresará a Salinas, donde permanecerá hasta el otoño, ya que en ese interregno no volverá probablemente a reunirse el Tribunal.

EL BOICOT AL MAESTRO GUERRERO

En el teatro Coliseum se ejecutaba, el sábado por la noche, como todos los días, números de música del maestro Guerrero. Al llegar a esta parte de la función, los músicos se negaron a tocar.

Ante la suspensión momentánea del acto, el público quedó sorprendido. El representante de la Empresa expuso al público las causas de la suspensión, lo que produjo enorme escándalo en la sala.

La Empresa, a consecuencia del incidente, está dispuesta a rescindir los contratos con la orquesta y hacer las representaciones con dos pianos hasta conseguir la formación de un nuevo conjunto musical.

LO QUE DICE EL SEÑOR SAMPER

Madrid, 30.—Hasta las dos y veinte de la tarde permaneció el jefe del Gobierno en su despacho.

Al salir los periodistas le dijeron que habían hablado con el ministro de la Gobernación, y que al preguntarle el objeto de la visita que le había hecho el señor Salazar Alonso, le había remitido a la referencia que les diese el presidente, y entonces el jefe del Gobierno respondió:

—Efectivamente, me ha visitado y hemos hablado de cuestiones de orden público y de medidas que hay que adoptar.

—Hay algunas en perspectiva? — se le preguntó.

—No, pero existen alarmas, inquietudes, anuncios de cosas graves, que obligan a adoptar ciertas medidas de prevención.

—Y de esa reorganización ministerial de que se habla?

—Pero, hombre! — exclamó el presidente—, quien haya leído mis últimas declaraciones, se habrá dado cuenta de que yo hablaba de reorganización a realizar y de otras cosas que considero imprescindibles hacer, pero más adelante, ajustándose a las necesidades del presupuesto. En esta reorganización yo pensaba en la posibilidad de suprimir los Ministerios de Guerra y Marina, refundiéndolos en uno solo que se llamara de Defensa Nacional; supresión del Ministerio de Justicia, pero pasar al de Estado como subsecretaría técnica varios de los asuntos en los que ahora interviene este departamento.

La mayoría de los trámites en que no tiene por qué intervenir el Gobierno, como son ascensos, jubilaciones y otros aspectos que se refieren a personal, que deben hacerse automáticamente, pasarían al Tribunal Supremo. Resulta que ahora el Ministerio de Estado tiene pocas funciones que realizar, porque la parte de Tratados comerciales pasó al Ministerio de Industria y muy bien podría llevarse sin gran trabajo, varios de los asuntos del Ministerio de Justicia.

Este era mi deseo, y así lo expuse, pero casi les puedo asegurar que esta reorganización honda no se llevará a cabo, principalmente porque d'aquí a octubre no se dispondrá de tiempo; pero hay que hacerlo y yo lo estimo imprescindible.